

ماجرای زن راننده سی دو ساله ای شروع شد که در یکی از حومه های دور پاریس زندگی می کند. او برای کاهش قیمت سوخت طوماری منتشر و از مردم خواست آن را امضا کنند.

ناظران و بازیگران سیاسی فرانسه در اولین روز اعتراضات با تعجب به بیش از ۲۰۰ هزار نفری می نگریستند که محورها و بزرگراه های استراتژیکی را در سراسر فرانسه بند آوردند. این اعتراضات که به تظاهرات "جلیقه زردها" موسوم شده است نه تنها از کانال احزاب و سندیکاها سنتی فرانسه شکل گرفته بود، بلکه بسیاری از معترضان تأکید می کردند که برای نخستین بار است که به یک تجمع می آیند. در چند روز "جلیقه زردها" توانستند جمعیت قابل توجهی را به خیابان بیاورند و خود را به تیر یک رسانه ها و فضای سیاسی فرانسه تحمیل کنند. - ماجرا از پریسیلیا لودوسکی، زن راننده جوان سی دو ساله شروع شد که در یکی از حومه های دور پاریس زندگی می کند. او ماه مه برای کاهش قیمت سوخت در پمپ بنزینهای فرانسه کمپین و طوماری روی اینترنت منتشر کرد و از مردم خواست آن را امضا کنند. لودوسکی، از ساکنان جزایر آنتی است. جزایری که تحت حاکمیت فرانسه قرار دارند. او در درخواست خود نوشته بود قیمت بنزین و گازوئیل به طور مرتب از طرف دولت افزایش می یابد. این درخواست اینترنتی لودوسکی اما تا ماه اکتبر ۲۰۱۸ توجه کسی را جلب نکرد. تا اینکه در ماه ۲۲ اکتبر روزنامه "لوپریزین" گزارشی درباره این اقدام راننده منتشر کرد. پس از این گزارش شمار زیادی این درخواست کاهش قیمت سوخت را امضا کردند. همزمان شماری از کاربران فیسبوک، برای حمایت از این خواست، گروهی تشکیل دادند با عنوان "بلوکاز ملی مخالف افزایش قیمت سوخت". برخی شهروندان هم به صورت خودجوش گروه های محلی سازماندهی کردند. شماری از کشاورزان هم در شبکه های اجتماعی فیلم ها و کلیپ هایی از خودشان منتشر کردند و در آن از شرایط سختی زندگی شان گفتند. این جریان اعتراضی از اواخر اکتبر فعال تر شد. - جلیقه های زرد جلیقه های است که بنا بر قانون باید در خودروهای همه فرانسوی ها باشد تا وقتی ماشین آنها خراب می شود و شرایط اضطراری پیش می آید، آن را بر تن کنند و منتظر کمک بمانند. عدم رعایت این قانون که در سال ۲۰۰۸ به اجرا درآمد می تواند به جریمه نقدی ۱۵۳ دلار برای فرد خاطی بیانجامد. جلیقه زردها یادآور جریان دیگری شدند که در اکتبر ۲۰۱۳ در استان بریتانی فرانسه در مخالفت با افزایش مالیات بر ماشین های سنگین شکل گرفته بود. در آن زمان رانندگان و کامیون داران معترض نیز به "کلاه قرمز" لقب گرفته بودند. - جلیقه زردها می گویند دلایل اصلی تظاهرات شان، افزایش مالیات بر فرآورده های نفتی، افزایش قیمت سوخت و کاهش قدرت خرید است. قیمت گازوئیل که عمومی ترین سوخت مصرفی در خودروهای فرانسه است در ۱۲ ماه گذشته حدود ۲۳ درصد افزایش داشته و به طور متوسط به ۱،۵۱ یورو در هر لیتر رسیده است. دلیل این افزایش بالا رفتن قیمت جهانی نفت در ۱۲ ماه گذشته پیش از سقوط اخیر و همچنین مالیات مازادی است که دولت امانوئل ماکرون برای حمایت از کمپین خودرو سالم و سوخت سالم بر مواد هیدروکربن در سال جاری میلادی قرار داده که به ازای هر لیتر گازوئیل حدود هفت و نیم و برای هر لیتر بنزین حدود چهار سنت بر قیمت عادی سوخت افزوده است. رئیس جمهور فرانسه افزایش سه چهارمی قیمت نفت را دلیل اصلی افزایش هزینه سوخت اعلام کرده و افزایش مالیات سوخت های فسیلی را فشاری برای سرمایه گذاری جهت رسیدن به سوخت های جدید و سالم تر اعلام کرده است. رسانه های فرانسوی ناراضیتی عمومی از عدم رعایت عدالت اجتماعی را از دلایل کلی این اعتراضات و حمایت از آن برمی شمردند. افزایش مالیات سوخت از جمله برنامه های دولت امانوئل ماکرون بود که در اواخر ۲۰۱۷ به تصویب رسید. نتایج این سیاست با افزایش قیمت نفت در اکتبر سال ۲۰۱۸ بیشتر به چشم آمد. هرچند اعتراضات جلیقه زردها به سرعت رنگ و بوی سیاسی تری پیدا کرد و معترضان اکنون استعفای امانوئل ماکرون، رئیس جمهوری را از جمله خواست های خود برمی شمردند. - رسانه های داخلی فرانسه می گویند معترضان عموماً کسانی را شامل می شوند که در انتخابات های فرانسه رأی نمی دادند. این جمعیت نیز بیشتر در مناطق روستایی و حومه های دورافتاده شهرهای بزرگ فرانسه سکونت دارند. به این ترتیب معترضان را می توان کسانی توصیف کرد که یا در مناسبات اجتماعی و اقتصادی به حاشیه رانده شده اند یا از میان طبقه متوسطی هستند که به مرور فقیر شده اند. بسیاری از معترضان گفته اند آنها برای بار نخست است که در یک تجمع شرکت می کنند. علاوه بر این، در ویدیوهایی که حامیان جلیقه زردها در شبکه های اجتماعی منتشر کرده اند، احساسی "از طردشدگی و جداافتادن" به چشم می خورد. بنا بر گزارش ها، معترضان بر این نظرند که صدایشان نه از سوی نمایندگان احزاب و سندیکاها سنتی و نه از جانب روشنفکران و هنرمندان بازتابی نمی یابد. اخیراً "لومند" از زبان یکی از جلیقه زردها تیر زده بود که "روشنفکران از پایان جهان سخن می گویند در حالی که جلیقه زردها از پایان ماه می گویند". - بنا بر نظر سنجی مؤسسه ب و آ، ششم و هفتم نوامبر، ۶۵ درصد فرانسوی ها از جریان جلیقه زردها حمایت کردند. همچنین ۴۲ درصد گفته بودند در تجمع آنها شرکت می کنند. یک هفته بعد یعنی ۱۳ و ۱۴ نوامبر این آمار بر اساس نظر سنجی مؤسسه الب افزایش یافت و حدود ۷۳ درصد فرانسوی ها از حرکت جلیقه زردها حمایت کردند. ۷۰ درصد هم گفتند دولت باید پروژه افزایش مالیات بر سوخت را متوقف کند. بنا بر همین نظر سنجی، ۸۵ درصد حامیان جلیقه زردها از قشرهایی هستند که فرانسوی ها از آنها به عنوان قشر "مردمی" یاد میکنند؛ یعنی طبقه متوسط رو به پایین. بر اساس آمار مؤسسه اودوکسا، ۲۱ و ۲۲ نوامبر، ۸۲ فرانسوی از توقف برنامه دولت ماکرون برای افزایش مالیات بر سوخت حمایت می کردند. همچنین ۶۶ درصد نیز خواستار ادامه اعتراضات جلیقه زردها بودند.

تصاویر برگرفته از ایلنا و مهر

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

[8]

[9]

[10]

[11]

[12]

[13]

[14]

[15]

[16]

[17]

[18]

[19]

[20]

[21]

[22]

[23]

[24]

[25]

برجسب ها: [اعتراض](#) [26]